

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

«Ομπρός» βοηθάτε να σηκώσουμε τον ήλιο πάνω από την Ελλάδα.
«Ομπρός» βοηθάτε να σηκώσουμε τον ήλιο πάνω από τον κόσμο...
«Ομπρός» παιδιά, και δε βολεί μοναχός του ν' ανέβει ο ήλιος!
σπρώχτε με γόνα και με στήθος να τον βγάλουμε απ' τη λάσπη,
σπρώχτε με στήθος και με γόνα να τον βγάλουμε απ' το γαίμα.

“Αγγελος Σικελιανός

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΑΡΤΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΧΡΟΝΟΣ 6ος

ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ:
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 14 - Β' ΟΡΟΦ.

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 44
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 25

ΙΟΥΛΗΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1982

Μιά ακόμα 'Επέτειος

Η εφημερίδα μας έκλεισε πενταετία, μπήκε στον έκτο χρόνο έκδοσής της, για τη δεύτερη περίοδο, και δεκαοκτώ χρόνια από τότε πού, δειλά-δειλά, έκανε την εμφάνισή της. Πέρασε και αυτή μέσα από δοκιμασίες, όπως κάθε πράγμα στη ζωή, δέχτηκε επικρίσεις, σταμάτησε την έκδοσή της επί επταετίας χουντικής, και σήμερα γιορτάζει μια ακόμα επέτειο. Γιορτάζει την επέτειο αυτή και οφείλει την έκδοσή της στην πλατιά αγάπη των συγχωριανών αλλά και φίλων της, στους ανθρώπους πού την αγάπησαν, την αγκάλιασαν και της έδωσαν ζωή.

Πέρα από κάθε έλλειψη, από λάθη και παραλείψεις, έδωσε το «παρών» όπου μπορούσε και εκεί πού χρειάστηκε. Με την αγάπη των αναγνωστών της και με το μόχθο των έκδοτών της και των άρθρογράφων, πιστεύουμε πως η επιτυχία της είναι μεγάλη.

“Όπως και σε προηγούμενη στήλη σημειώσαμε, σαν στόχο βάζουμε την επικοινωνία μεταξύ των συγχωριανών και την πρόταση λύσεων σε προβλήματα της ιδιαίτερης πατρίδας μας.

Μέχρι σήμερα βρήκαμε αρκετή απήχηση, πιστεύουμε. Και ατενίζουμε καλύτερα το μέλλον.

Συμπεράσματα από το 3ο Πανηπειρωτικό Συνέδριο

● ΠΩΣ ΘΑ ΠΑΜΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

Η “Ηπειρος βρίσκεται σε δ-ριακό και επικίνδυνο στάδιο αναπτυξιακής καθυστέρησης και πληθυσμιακής αραιώσεως.

Αυτό είναι το επιγραμματικό συμπέρασμα του 3ου Παγκόσμιου Πανηπειρωτικού Συνεδρίου πού έγινε στα Γιάννενα στις 27, 28 και 29 Αυγούστου.

Αναλύοντας το συμπέρασμα αυτό το Συνέδριο σε διακήρυξή του, επισημαίνει:

— Αιτία της πληθυσμιακής αραιώσεως της “Ηπείρου είναι η έκτεταμένη αποδημία στο

έσωτερικό και εξωτερικό.

— Είναι τόσο η καθυστέρηση, ώστε το μέσο κατά κεφαλή εισόδημα του “Ηπειρώτη είναι κατά 30% χαμηλότερο από το εισόδημα των κατοίκων της άλλης Ελλάδας — πού και εκείνο είναι πολύ χαμηλό.

— Βασική αιτία του κακού αυτού είναι η μόνιμη ως τώρα κρατική αδιαφορία για την “Ηπειρο, τόσο λόγω της γεωκότερης παραμέλησης της περιφέρειας, όσο και από την υποθάμηση, ειδικότερα, του

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ στή σελ. 2

ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΝΕΡΑ - ΑΜΜΟΛΗΨΙΑ - ΔΑΣΟΣ

● ΑΝΑΞΙΟΠΟΙΗΤΕΣ ΠΛΟΥΤΟΠ/ΓΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ

Κάθε τόπος, κάθε χωριό έχει μία ή περισσότερες φυσικές πλουτοπαραγωγικές πηγές, οι οποίες διακρίνουν την κάθε περιοχή.

Οι περισσότερες από τις περιοχές αυτές έχουν αξιοποιήσει αυτόν τον πλούτο και αποτελούν γι' αυτές κάποιο έσοδο μικρό ή μεγάλο. Άλλοι υπάρχουν υπόγειος πλούτος, άλλοι υπάρχει ωραία ακρογιαλιά, άλλοι υπάρχει ένα δάσος για εκμετάλλευση κλπ.

Στο χωριό μας το Κεντρικό υπάρχουν από αρκετά χρόνια τρεις αναξιοποίητες πλουτοπαραγωγικές πηγές. Η μία είναι τα “Ιαματικά νερά στο Λαγγάδι, η άλλη η αμμοληψία από τον “Αραχθο και το δάσος Ρουπακιά. Για μόν τα “Ιαματικά νερά δεν μπορούμε να πούμε πως μπορεί να δώσει άμεσους πόρους στην Κοινότητα, μπορεί όμως να δώσει έμμεσους. Και εν συντομία εξηγούμε.

Αξιοποιώντας τα “Ιαματικά νερά μπορεί να προσελκύσει ασθενείς από τα γύρω χωριά αλλά και από πιο μακριά ακόμη. Μπαίνοντας τέτοιος κόσμος στο χωριό μας έλο και κάποιο όφελος θα υπάρχει. Σε συνδυασμό με την δημιουργία ενός ή περισσοτέρων ξενοίων με την εκμετάλλευση της φυσικής ομορφιάς το χωριό μας μπορεί να γίνει ιαματικό κέντρο.

“Όπως έλοι μας θα γνωρίζουμε τέτοια ιαματικά κέντρα είναι πολύ λίγα στην Ελλάδα. Τελευταία μάλιστα έγινε στην Ελλάδα και συνέδριο με συμμετοχή ξένων για τα ιαματικά νερά.

Χρειάζεται οποσδήποτε υποδομή. “Ηδη ο Πρόεδρος του χωριού μας Β. Καλιακάτσος, έκανε το πρώτο βήμα. “Εφτιαξε δρόμο μέχρι τα νερά και ακόμη μια ειδική υδρομάστευση για καλύτερη εξυπηρέτηση. Το έργο πού πρέπει να γίνει έχει πολύ δουλειά με έργα υποδομής. Μπορεί όμως να γίνει, εφ' όσον γίνει μια σωστή μελέτη και ένα μακρόπνοο πρόγραμμα.

Σάν δεύτερη πλουτοπαραγωγική πηγή πρέπει να θεωρήσουμε την αμμοληψία απ' τον “Αραχθο. “Εχουμε ένα πλεονέκτημα σαν κοινότητα ο “Αραχθος να αφήνει δίπλα απ' το χωριό μας μεγάλη ποσότητα άμμου και αμμοχάλικου. Σε συνδυασμό με την εύκολη λήψη δεδομένου πως τα όχημα μπαίνουν εύκολα στην περιοχή της αμμοληψίας, το πλεονέκτημα αυτό γίνεται πλουτοπαραγωγική πηγή.

Δεν γνωρίζουμε ακριβώς πόσα δικαιώματα έχουμε σαν κοινότητα πάνω σε αυτό το ζήτημα. Θα το εξετάσουμε και ίσως στο επόμενο φύλλο να δώσουμε πιο πολλά στοιχεία. “Εδώ θα σχολιάσουμε απλώς το θέμα. Μέρα νύχτα στον “Αραχθο ειδι-

κά αυτοκίνητα φορτώνουν άμμο και αμμοχάλικο. Οι πάντες εξυπηρετούνται. “Ιδιώτες κοινότητες άλλης της περιοχής. “Όλοι έχουν κάποιο κέρδος. Για το χωριό μας όπως έλοι μας ξέρουμε, απομένουν μόνον οι λακούβες.

Λακούβες πού δημιουργούν τα αυτοκίνητα πού μεταφέρουν αυτά τα υλικά απ' τον “Αραχθο. Και τί λακούβες λαμνητόμοι για τα μικρά αυτοκίνητα.

Από όπου να εξετάσουμε το θέμα θα έπρεπε να μένει κάποιο κέρδος και για την κοινότητα, τουλάχιστον για τους δρόμους.

Σάν πρώτη απαίτηση λοιπόν απ' τη Νομαρχία έχουμε οι δρόμοι του χωριού μας να έχουν απόλυτη προτεραιότητα αν όχι να γίνουν ασφαλτο. Τα αυτοκίνητα πού κάνουν τους δρόμους αδιάβατους σε όρισμένα σημεία ως ρίχνουν και κανένα φόρτωμα χάλικι να περνάει και κανένα Ι.Χ. Οι απόδημοι χωριανοί θέλουν να επισκέπτονται τον τόπο τους και τους χειμερινούς μήνες αλλά τους αποθαρρύνει η κατάσταση της αδιάβατης κατάστασης του δρόμου, έλοι μας έχουμε ξεχαρβαλώσει τα Ι.Χ. στους δρόμους αυτούς.

Το δάσος “ΡΟΥΠΑΚΙΑ θα μπορούσε και αυτό να δώσει εργασία σε αρκετά χέρια αλλά και η κοινότητα να έχει έσοδα. “Από τους αρμόδιους ως εξετασθεί και αυτό το θέμα.

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΨΑΡΑΔΕΣ ΣΤΟΝ ΑΡΑΧΘΟ

Τελευταία έρχοταν τα νέα απ' το χωριό. “Ο τάδε έπιασε τόσα ψάρια. Μας έστειλε και μιά. “Ο άλλος έπιασε τόσα ψάρια πού δεν είχε τί να τ' κάνει. “Ηξερα πως οι κυνηγοί και οι ψαράδες (ας με συμπαθήσουν γι' αυτό) λένε πολλές φορές υπερβολές.

Τελευταία πού πήγα στους Ναζαίους έβλεπα άράδα κόσμο, δίπλα στο ποτάμι. Δεν χρειαζόταν άλλη απόδειξη γάι να πεισθώ κι' εγώ. Το φράγμα θλέπετε έκτος των άλλων γέμισε τον “Αραχθο πλούτο. “Όσοι λοιπόν δεν έχετε δοκιμάσει το ψάρεμα με την πρώτη ευκαιρία στον “Αραχθο. Ψαρεύονται, λένε, με

πετονιά αλλά και με δίχτυα. Δεν χρειάζονται πιά δυναμίτες και σπλόνοι, ούτε “Ιθάρια. Πιάνονται πολύ εύκολα. “Εκτός από το «χόμπι» και την δική τους κατανάλωση δεν μάθαμε αν έγιναν και επαγγελματίες ψαράδες. Μοι φαίνεται άπίστευτο, όμως ένας Ναζιώτης να γίνει ψαράς. “Εκεί γνωρίζαμε καλά τις παγίδες (τσιόπνες), τα θρόγια για τα κοτσύφια και τέτοια.

Από ψάρια, εγώ τουλάχιστον δεν είχα ιδέα. “Εχουν και αυτά τα μυστικά τους λένε. Είναι ανάλογα τον καιρό, ανάλογα το φεγγάρι, πρέπει να ξέρεis πότε γεννάναι και πολλά άλλα. Καμιά φορά είναι

και πεισματάρικα.

Δεν πλησιάζουν με τίποτα το άγγιστρι.

Μπορεί να περιμένεις ώρες και να μην κουνηθεί καθόλου το άγγιστρι.

Μάλιστα παλιότερα συνέβη και τουτό το άπροσδόκητο. Τότε ο “Αραχθος είχε λιγοστά ψαράκια. Οι φανατικοί ψαράδες έλο και κάτι πιάνανε. Μιά φορά πιάστηκε ένα ψαράκι από την ούρά. Φαίνεται είχε καταλάβει το άγγιστρι και πήγε να το κλωτσώσει... “Ετσι παγιδεύτηκε απ' την ούρά. Δεν εξηγείται αλλιώς. “Εγινε δ-λόκληρο θέμα. Μαζεύτηκαν οι ειδικοί αλλά δεν θυμάμαι τί εξήγηση δώσανε. “Εκείνο πού θυμάμαι έμεινε σαν θημσοφία, «τρελάθηκαν τα ψάρια και πιάνονται απ' τ' ούρες».

Σήμερα τα πράγματα είναι πιο εύκολα, αλλά ως έχουμε υπ' όψη μας στην πρώτη δυσκολία.

..«Τού κυνηγοῦ και τού ψαρά τὸ πιάτο δέκα φορές εἶν' ἀδειανὸ καὶ μιά φορά γεμάτο.

Ηθογραφικό

ΟΙ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΕΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΑΤΙΚΟ ΓΑΜΟ

Του Πέτρου Σκουτέλα

«Νερατζούλα φουντωμένη, πούναι τ' άνθη σου, φύσηξε θορηάσκαϊ νότος και τὰ γκρέμισε...».

Τραγουδι που σου θυμίζει γάμο στο χωριό. Σου φέρνει στο νο. συγχωριανούς που ξεχώριζαν για τη δυνατή φωνή στο δημοτικό τραγούδι, το κέφι, το γούστο και το καλαμπόρι.

Στο γάμο, τον χωριάτικο γάμο, οι έρασιτέχνες, λαϊκοί μας τραγουδιστές, προηγούνταν της μεγάλης μάζας απ' τὰ συγγενολόγια του γαμπρού και της νύφης κι' ακολουθούσαν την κομπανία των λαϊκών οργάνων (αποτελούμενη απ' τ' άθάνατο κλαρίνο, τὸ θιολί, τὸ λαούτο, τὸ σαντούρι και τὸ νταούλι που συγχρόνιζε με τὸ ρυθμικό του χτύπο). Ντυμένοι στην πιὸ καλή τους φορεσιά, φρεσκοξυρισμένοι, «τσιγκέλι» τὸ μουστάκι, μαντζουράνα στο πέττο, βασιλικὸ στ' αὐτί, μπουκάλια ούζο στην τσέπη, με λεβέντικη κορμοστασιά και με θροντερή φωνή τραγουδοῦσαν:

«Μούπανε τὰ γιούλια, πῶς δὲν μ' αγαπᾶς
Κι' ἂν δὲν μ' αγαπᾶς
στο διάβολο νὰ πᾶς...».

«Όταν σταματοῦσαν τὸ τραγούδι γιὰ νὰ τὸ συνεχίσουν τὰ λαϊκά ὄργανα, με ζωηράδα και κέφι με τὴ σκούφια ψηλά στοῦνα χέρι, σκόρπαγαν εὐχές δεξιά και ζερβά σ' ὅσους παρακολουθοῦσαν τὴν πομπή του γάμου, απ' τὰ παράθυρα των σπιτιῶν, τὰ μπαλκόνια, τίς αὐλές και τοὺς κήπους.

«στὼν παιδιῶν σας, παντρεμένοι
κι' τὸ χάρεις σας ἀνύπαντροι»

Με τὴν ἄρρενωπή μορφή τους, με τὴ σκούφια στραβά στο κεφάλι, με τοὺς ἀντίχειρες περασμένους στο γιλέκο, κάτω απ' τίς μασχάλιες ἢ και με ὑψωμένο τόνα χέρι - γιὰ νὰ δίνουν τόνο στὴ φωνή τους, συνέχιζαν τὸ καθιερωμένο νυφιατικό τραγούδι:

«Βιολέττα μ' ἀνθισμένη με
φύλλα πράσινα
τραβῶ τὸν ἔρωτά σου με χίλια
θάσσανα...».

ἢ τὸ
«Αἰφὼν γειὰ τίς ἔμορφες
καὶ γιὰ τίς μαυρομάτες
Ἀφίνω και στὴ μάνα μου
τριά γυαλιά φαρμάκι...».

Τὰ δημοτικά μας τραγούδια απ' τὸ λαϊκὸ «χορὸ» και τὰ λαϊκά ὄργανα, δημιουργοῦσαν ἕνα τρανὸ ξεφάντωμα στο νόημα του χωριάτικου γάμου.

Τῆς ὅλης θεάρεστης πομπῆς, προπορεύονταν διαλεχτές κοπέλλες — ὡς σύμβολα χαρᾶς και ζωῆς — με κανίστρες στο κεφάλι (τὰ σώζματα) και ζαλιγκωμένες γεροδεμένες γυναικες με τὰ πολύχρωμα προικιά.

Κι' ὅταν ἡ πομπή κατέληγε στὴν πλατεία του χωριοῦ— ὅσο διακοῦσαν τὰ «στέφανα»

στην ἐκκλησιὰ — γίνονταν τρικουβερτοὶ δημοτικοὶ χοροὶ μέσα σὲ μιὰ κοσμοσυρροή (γιατὶ ὅλα τὰ σοκάκια ὀδηγοῦσαν στο μεσοχώρι, ὅλο τὸ χωριὸ στο πόδι, γίνεται γάμος!).

Μετά τὸ μυστήριο, ἡ ὅλη πομπή - θραυποροῦσε γιὰ τὸ σπῆτι του γαμπροῦ. Στὸ μέσο τῆς πομπῆς καμαρώνουν οἱ νεόνυμφοι και δέχονται μύριες εὐχές.

«Ν' ἀσπρίσετε, νὰ γεράσετε» κι ἡ νύφη χαμηλοβλεποῦσα με ἑλαφρά ὑπόκλιση, ἀνταποδίδει τὸ χαιρετισμὸ της και τὴν εὐγνωμοσύνη της, ὃ δὲ «χορὸς» συνεχίζει γιὰ νὰ δώσει τόνο, ἔμφαση, χαρὰ και συγκίνηση:

«Σκύψτε θουνά, σκύψτε κλαρίά
και σείς κοντὲς ραχοῦλες
νὰ διάθ' ἡ νύφη κι' ὃ γαμπρός
κι' ὅλοι οἱ συμπεθέροι...».

και τὸ:
«Βλέπεις ἐκεῖνο τὸ θουνὸ
τὸ κορφαναριασμένο
πούχει ἀνταρούλα στὴ κορφή
κι' καταχνιά στὸν πάτο...».

Και συνεχίζονταν ἡ πορεία, στο σούρουπο, θριαμβευτικά με σφυρίγματα και με τὰ τσιτσιρίσματα του παιδόκοσμου που πλαισίωνε τὴν πομπή.

Στὸ κατώφλι του σπιτιοῦ του γαμπροῦ, παρατηρεῖται τὸ ἀποκορύφωμα του ξεφαντώματος. «Όλοι οἱ συμπεθέροι συνοστίζονται γιὰ νὰ δοῦν τὸ κέρασμα τῆς νύφης απ' τὸν πεθερὸ και τὴν πεθερά και τὸ σπᾶσιμο του πιάτου ἢ τῆς κανάτας.

Κι' οἱ τραγουδιστές, οἱ προπομποὶ τῆς θεάρεστης πορείας, πρῶτοι στὴν ὁμήγυρη, σὲ μιὰ τελευταία ἔξαρση με φουσκωμένες τίς φλέβες, ἰδρωκοποῦν και λένε:

«...Ἐθγα κυρά και πεθερά...» ἢ τὸ

«Νύφη μ' ἐδῶ που σ' ἔφερα
ἐδῶ νὰ καμαρώσεις
Σὰν κυπαρίσσι νὰ σταθεῖς
σὰ δέντρο νὰ ριζώσεις
και σὰ μηλιά γλυκομηλιά
ν' ἀνθίσεις, νὰ καρπίσεις
νὰ κάμεις γιούς μαλάματα
και τσιουπρες ἀσημένιες...».

Ἡ νύφη πατάει πάνω σ' ἕνα σιδερένιο ἀντικείμενο και με τὸ δεξί της πόδι μπαίνει στο σπῆτι του γαμπροῦ ὅπου συνεχίζεται τὸ γλεντοκόπι μέχρι τὸ πρωί...

Σήμερα, εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ὁ χωριάτικος παραδοσιακὸς γάμος, που ἀποτελοῦσε τὴν ἑκφραση μιᾶς μεγάλης θρησκευτικῆς και κοινωνικῆς γιορτῆς, τυποποιήθηκε με τὰ «χρυσά» ἀγγελτήρια και φανταχτερὲς μπουμπουνιέρες. Οἱ δὲ, λαϊκοὶ τραγουδιστές μας, που ἔδιναν ἕνα ἰδιαίτερο πού και χρώμα, γούστο και κέφι στὸν χωριάτικο γάμο με λεβεντιά και περηφάνεια, με ἀτόφια τὴ γνησιότητα και τὸν ἀνθρωπισμὸ, δίχως διάκριση, σ χ ε δ ο ν χ ἄ θ η κ α ν !...
Π. Σ.

Ξαναζωντάνεψε τὸ χωριό μας

ΑΛΛΟΙΩΝΟΝΤΑΙ ΟΜΩΣ ΤΑ ΕΘΙΜΑ ΜΑΣ

Τὸς καλοκαιρινὸς μῆνες τὸ χωριὸ μας ξαναζωντάνεψε. Παιδικὲς φωνὲς ἀκούστηκαν παντοῦ, τὰ φῶτα των σπιτιῶν ἦταν ἀναμμένα μέχρι ἄργα, αὐτοκίνητα διέσχισαν τοὺς δρόμους πρὸς ὅλες τίς κατευθύνσεις. Τὰ καφενεῖα και συνάμια τόπος συγκέντρωσης ἦταν γεμάτα. Ἀπὸ τὸ πανηγύρι του Ἀγίου Κωνσταντίνου στο Κρουονέρι, συνέχισαν τὸν Ἀγίων Ἀποστόλων στὸν Βαθύκαμπο - Ἀγ - λιὰ στὰ Λαγγάδια - Ἀγία Παρασκευὴ στὴν Φτέρη, με ἀποκορύφωμα τὸ πανηγύρι των Ναζαίων στὶς 23 Αὐγούστου, οἱ ἀπόδημοι του ἐσωτερικοῦ ἀλλὰ και του ἐξωτερικοῦ ἔδωσαν τὸ παρών.

Μᾶς δέχτηκε ξανά γεμάτο καλοσύνη τὸ πατρικό μας χωριό. Ἄλλοι με λιγώτερο, ἄλλοι με περισσότερο χρόνο περάσαμε εὐχάριστα τίς καλοκαιρινὲς μας διακοπές.

Με τὴν εὐκαιρία αὐτὴ θὰ δώσουμε και γενικὲς εἰκόνες ἀπὸ τὸ πανηγύρι των Ναζαίων.

Ἀπὸ παλιότερο πανηγύρι των Ναζαίων. Στὴ μέση τὸ πηγάδι. Σήμερα δὲν ὑπάρχει πιά. Διακρίνονται χωριανοί. Ἄλλοι ἐν ζωῇ και ἡ παλὰ φρουρά που μᾶς ἔφυγε.

Ἴσως αὐτὸ θὰ μπορούσε νὰ χαρακτηριστεῖ σὰν μιὰ ἀτομικὴ ἐντύπωση, χωρὶς ὅμως νὰ ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὴν πραγματικότητα.

Γενικὴ ἐντύπωση εἶναι πῶς τὸ πανηγύρι στὶς 23 Αὐγούστου στοὺς Ναζαίους εἶχε ἐπιτυχία. Αὐτὴ εἶναι ἡ μιὰ ἀποψη. Βαθύτερα ὅμως μιὰ σύγκριση με τὰ παλιότερα χρόνια θὰ μᾶς θρεῖ ἀντίθετους. Φαίνεται πῶς προσπαθοῦμε νὰ κρατήσουμε κάτι τὸ ὁποῖο σιγά - σιγά φεύγει μέσα ἀπὸ τὰ χέρια μας, τόσο σιγά χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνουμε και χωρὶς νὰ λαμβάνουμε μέτρα.

Ἄν ἀφαιρέσουμε τὸ καγγελάρι τὸ ὁποῖο και αὐτὸ χρονικὰ γίνεται χωρὶς σειρά — γίνεται στὴν ἀρχὴ και ὄχι στο τέλος του πανηγυριοῦ — τίποτα ἄλλο δὲν μᾶς θυμίζει τὰ πανηγύρια του παλιοῦ καιροῦ. Καὶ ἂς μὴν πᾶμε πολὺ μακριὰ πρὶν εἰκοσι χρόνια.

Χάνεται ἡ γραφικότητα και ἡ ὁμορφιὰ του πανηγυριοῦ. Πανηγύρι σημαίνει ἡ συμμετοχὴ ὅλων των ἀτόμων με κάθε τρόπο στο γλέντι. Σήμερα που χάθηκε τὸ ταίπουργο και τὸ κοκορέτσι, χάθηκε μαζί και τὸ κέφι και τὸ ξεφάντωμα. Μὰ γίνεται πανηγύρι χωρὶς ταίπουργο και δίχως κοκορέτσι;

Ἡ συμμετοχὴ των συγχωριανῶν δείχνει σὰν νὰ εἶναι κοινωνικὴ ὑποχρέωση ἢ μιὰ ἀπλή ἐπιδείξη. Παλιότερα τὸ πανηγύρι εἶχε παλμὸ και ζωντάνια. Ἐκεῖ γινόταν οἱ γνωριμίες και τὰ συνοικέσια, ἐκεῖ οἱ νέοι εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ γνωριστοῦν καλύτερα και οἱ παλιοὶ νὰ καμαρώσουν τὰ νειάτα. Σήμερα ἡ ἐναρξὴ του πανηγυριοῦ γίνεται τὸ βράδυ. Χάθηκαν οἱ μικροπωλητές, με τὰ ζαχαρωτά, τὰ μικροδωράκια, γιὰ τὰ μικρὰ παιδιά, οἱ κουδουνίστρες και οἱ τρομπέτες που δέιναν ξεχωριστὸ χρώμα στο πανηγύρι.

Δημιουργήθηκε και θέμα χώρου.

Γιὰ τὰ προηγούμενα δὲν ἔχουμε λόγο γιατί εἶναι σημεῖα των καιρῶν μας. Γιὰ τὸ θέμα ὅμως του χώρου θὰ διατυπώσουμε ὀρισμένες ἀπόψεις που ἴσως βοηθήσουν τὴν ἀποπνευκτικὴ κατάσταση που δημιουργεῖται τελευταία.

Δημιουργήθηκε πράγματι θέμα χώρου. Παρ' ὅτι ἡ πλατεία εἶναι ἀρκετὰ μεγάλη ὁ κόσμος

στριμώχτηκε. Αἰτία τὰ ὀχήματα κάθε μορφῆς. Πούλμαν - φορτηγά - Ι.Χ. κατέλαβαν τὰ 3) 4 του χώρου. Ἀποτέλεσμα νὰ φάγεται ἡ μάνα τὸ παιδί και τὸ παιδί τὴν μάνα. Με δυσκολία μπορούσε κανεὶς νὰ θρεῖ διέξοδο. Θὰ ἦταν λοιπὸν λύση ἡ διαμόρφωση του ὑπόλοιπου χώρου τῆς πλατείας πίσω και δεξιά ἀπὸ τὴν ἐκκλησιὰ. Δὲν νομίζουμε πῶς εἶναι μεγάλη ἡ δαπάνη γιὰ νὰ ἀποδοθῇ ὅλος ὁ χώρος τῆς πλατείας στο κοινὸ. Λίγη καλὴ θέληση και μικρὴ προσπάθεια ἢ πλατεία των Ναζαίων μπορεί νὰ γίνει ἕνα πραγματικὰ σύγχρονο στολίδι.

Εἰδικὸς χώρος γιὰ τὰ αὐτοκίνητα, εἰδικὸς χώρος γιὰ τὰ ὀχήματα, εἰδικὴ πίστα και εἰδικοί χώροι γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση των ποτῶν και ψητῶν.

Ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ τὰ ὀχήματα, ἀπὸ τὴν ἄλλη ὁ καπνὸς των ψησταριῶν καθὼς και ὁ μεγάλος θόρυβος των ὀργάνων — δυὸ κομπανιές πολὺ κοντὰ ἢ μιὰ με τὴν ἄλλη — κάθε ἄλλο παρὰ πανηγύρι θυμίζει. Παρουσιάσθηκε και πρόβλημα στὶς καρέκλες. Γιατὸ δὲν μπορούμε νὰ μιλήσουμε ἐδῶ ἴσως σὲ ἐπόμενο φύλλο ἢ πρὶν ἀπὸ τὸ ἐρχόμενο πανηγύρι.

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΑΡΤΑΣ
«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»

Ἐκδίδεται ἀπὸ Συντ. Ἐπιτροπὴ

Διευθυντὴς και ὑπεύθυνος

Θεοφάνης Χ. Θεοδώρας
Παπαδιαμαντοπούλου 51
Ἰλίσια
τηλ. 77.53.000

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου
Γερανίου 9, τηλ. 52.45.392

Σ Τ Ν Δ Ρ Ο Μ Ε Σ

Ἐσωτερικοῦ δοχ. 300
Ἐξωτερικοῦ δολ. 20
> μάχα 50
Ἐπιχειρ. - Ὁργ. Συνετ. δοχ. 500

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ 3^ο ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1)

Ἡπειρωτικοῦ χώρου ἕκ μερὸς των κυθερινήσεων.

— Ἄλλη αἰτία στάθηκε ὁ ἐμφύλιος πόλεμος, που σὲ μεγάλο μέρος διαδραματίστηκε στὴν Ἡπειρο, και οἱ συνέπειές του ἰδιαίτερα ὁ ἀναγκαστικὸς ἐκπατρισμὸς πολλῶν Ἡπειρωτῶν.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, στὴ διακήρυξη τονίζεται ἡ διαπίστωση ὅτι:

— Ἡ Ἡπειρος ἔχει τεράστιες πλουτοπαραγωγικὲς πηγές και δυνατότητες ἀνάπτυξης ἱκανὲς νὰ κρατήσουν τοὺς κατοίκους στὸν τόπο τους ἀλλὰ και νὰ προσελκύσουν με παλιννόστηση τὰ ἀπόδημα παιδιά της.

Ὅμως — συνεχίζει ἡ διακήρυξη — με τὴ σημερινὴ ὀδικὴ ἀπομόνωση καμιά ἀνάπτυξη δὲν μπορεῖ νὰ γίνει, ἐνῶ με τὸ σημερινὸ καθεστὼς τῆς ΕΟΚ ὄχι μόνο δὲ διευκολύνεται ἀλλὰ ἀντίθετα δυσχεραίνεται ἡ ἀνάπτυξη τῆς Ἡπείρου.

Ἀλλὰ παράλληλα τὸ Συνέδριο διαπιστώνει πῶς:

— «Ἡ πολιτικὴ ἀλλαγὴ του τελευταίου χρόνου ἀποτελεῖ θετικὸ παράγοντα και προαιωνίζεται ὅτι ὑπάρχουν πιά οἱ δυνατότητες γιὰ ἀνάπτυξη τόσο τῆς περιφέρειας, ὅσο και τῆς Ἡπείρου εἰδικότερα.

Και ἡ διακήρυξη καταλήγει με ἐκκλήση πρὸς τοὺς Ἡπειρώτες ὅλης τῆς Γῆς νὰ βοηθήσουν ἠθικά και οικονομικά τὴ γενέτειρά τους και τὴ γῆ των πατέρων τους.

**Τσιγαρο
ἢ υγεία;
διαλέξτε!**

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Η ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΝΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Του δάσκαλου ΣΠΥΡΟΥ ΓΙΑΝΝΟΥ

Καθημερινά σχεδόν διαβάζουμε στον ημερήσιο τύπο κι ένα περιστατικό κακοποίησης, βασανισμού, εγκατάλειψης και φόνου ακόμα παιδιών από τους φυσικούς γονείς τους. Τα περιστατικά αυτά που έρχονται στο φως της δημοσιότητας είναι ελάχιστα τα πιο χτυπητά. Στην πραγματικότητα είναι πολύ περισσότερα. Δυστυχώς, δεν έχουμε ακριβή στοιχεία να παραθέσουμε.

Το κοινωνικό αυτό πρόβλημα δεν είναι καινούριο. Οι σωματικές τιμωρίες (ξυλοδαρμός, βασανισμοί) των παιδιών αποτελούσαν στ' αρχαία χρόνια το πιο πρόχειρο παιδαγωγικό μέσο στα σχολεία της εποχής και στο σπίτι. «Ο φειδόμενος ράβδου, μισεί τον υιόν αυτού» γράφει η Παλιά Διαθήκη. (Όποιος, δηλαδή, λυπάται να δειρεί το παιδί του, το μισεί).

Η εικόνα που παρουσιάζει η Έλληνική πραγματικότητα στο θέμα αυτό είναι ζοφερή. Τα παιδιά βασανίζονται, δέρονται, δένονται, φυλακίζονται και κάποτε φονεύονται απ' αυτούς που τ' έφεραν στη ζωή. Δεν υπάρχει ειδικό νομικό πλαίσιο να προστατεύει το παιδί, ούτε κάποιος φορέας που να προλαμβάνει ή να τιμωρεί το έγκλημα σε βάρος του παιδιού. Ποιές όμως είναι οι αιτίες και τι προτάσεις υπάρχουν για θεραπεία της νοσηρής τούτης κατάστασης;

ΑΙΤΙΕΣ ΤΗΣ ΚΑΚΟΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ.

Πρώτη αιτία μπορεί να θεωρηθεί η πατριαρχική δομή της ελληνικής οικογένειας. Ο αρχηγός της οικογένειας — ο πατέρας και σε περίπτωση ανυπαρξίας του ή μάνα — νομίζει ότι έχει δικαίωμα ζωής και θανάτου πάνω στα παιδιά του. Τα παιδιά είναι κτήμα του Άρα, τ' κάνει, τι θέλει. Πολύ εύκολα μπορεί να επιβάλλει κάθε τιμωρία για «σωφρονισμό» του άτακτου παιδιού. Το δικαίωμα αυτό το αναγνωρίζει κι η πολιτεία με νόμο. Οι αρχές μόνο κατόπιν καταγγελίας μπορούν να επέμβουν. Φυσικά, «κατόπιν ένορκης».

Δεύτερη αιτία στενά συνυφασμένη με την πρώτη είναι η παραδοσιακή, αυταρχική αγωγή που έχουμε πάρει όλοι μας, εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις, στην οικογένεια και το σχολείο. Αυταρχική είναι η αγωγή στην οποία οι μεγάλοι — γονείς, συγγενείς, εκπαιδευτικοί — δίνουν διαταγές και εντολές και τα παιδιά «χωρίς καμιά κουδέντα» πρέπει να τις εκτελέσουν. Σε αντίθετη περίπτωση επιβάλλεται τιμωρία, σωματική συνήθως. Αυτά τα καταπιεσμένα παιδιά, ανάλογα με το χαρακτήρα τους αντιδρούν με διάφορους τρόπους. Όταν ενθλιμωθούν γίνονται με τη σειρά τους αυταρχικοί, τυραννικοί γονείς: «Μετά το γάμο τους, οι άνθρωποι αυτοί μεταβάλλονται σε αυταρχικούς γονείς, χρησιμοποιώντας την τακτική των γονιών τους, στην οποία αντίστροφα ηναι με τόσο δύναμη...» γράφει ο παιδοψυχίατρος Ι. Χασάπης (Ψυχολογία της Προσωπικότητας τ. 2ος. Αθήνα 1980). Έτσι διακινδυνεύει μια αυταρχική

κή παράδοση στην αγωγή με όλες τις συνέπειες που έχει, ιδιαίτερα στην εποχή μας.

Τρίτη και τελευταία αιτία θα αναφέρομε μια σειρά από κοινωνικοοικονομικούς λόγους, που επηρεάζουν άσχημα και επιδεινώνουν τις διαπροσωπικές σχέσεις γονέων - παιδιών, σχέσεις που για τους προαναφερθέντες λόγους — πατριαρχική οικογένεια, αυταρχική αγωγή — δεν ήταν ποτέ ισορροπημένες. Τέτοιοι λόγοι είναι: χαμηλό οικονομικό και μορφωτικό επίπεδο των γονέων, πολυμελής οικογένεια, ανθυγιεινή, μικρή κλπ. κατοικία, αλκοολισμός, χαρτοπαιξία, ανεργία, νευρικές διαταραχές - ψυχασθένειες, διαταραγμένες συζυγικές σχέσεις κ.ά. Οι γονείς που έχουν τέτοια προβλήματα «ξεσπούν» στα παιδιά τους, που σαν ανυπεράσπιστα κι ανήμπορα θύματα, πληρώνουν τα σπασμένα.

Τις περισσότερες φορές ο κακοποιός γονιός έχει κάποια δικαιολογία, κάποιο παιδικό παράπτωμα να προτάξει για «αυτοδικαίωση», για ψευδοδικαιολόγηση της πράξης του, σαν κι αυτά:

— «Καλλίτερα να πεθάνει το παιδί παρά να γίνει κλέφτης».

— «Τη σκότωσα, γιατί ντροπιάσε τ' όνομα της οικογένειάς μου».

Επιχειρήματα γελοία και για αυτό απαράδεκτα για τη σύμμερνη πραγματικότητα.

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ.

Καταρχήν πρέπει ν' αντικατασταθεί η παραδοσιακή αυταρχική αντίληψη και αγωγή μέσα στην οικογένεια και στο Σχολείο. Ο πατέρας δεν είναι πια ο «αφέντης» και η οικογένεια ιδιοκτησία του. Αλλά για να «περάσει» αυτή η καινούρια αντίληψη για έλευθερία και δημοκρατία στις διαπροσωπικές σχέσεις παιδιών - γονέων, πρέπει να γίνει είδος θεραπείας από τα στερεότυπα «περί ανατροφής» των παιδιών που ρίζωσαν μέσα μας. Κι ύστερα μια εκπαίδευση στις σύγχρονες παιδαγωγικές - ψυχολογικές θέσεις για τη φύση και τη διαπαιδαγώγηση του παιδιού.

Τα κοινωνικά όμως αίτια θα λυθούν μόνο με ριζικά κοινωνικά μέτρα. Η οικογένεια και ιδιαίτερα τα παιδιά πρέπει να τύχουν καλύτερης προσοχής και μέριμνας από την Πολιτεία. Να γενικευτούν σ' όλη τη χώρα τα ιδρύματα προσχολικής αγωγής και φροντίδας: παιδικοί σταθμοί και νηπιαγωγεία. Να θεσπισθούν νόμοι παιδικής προστασίας, που να προλαμβάνουν κι όχι απλώς να καταστέλλουν την κακοποίηση του παιδιού. Έπίσης να βρεθεί και να προστατευθεί η εργασία για κάθε γυναίκα, άντρα και γυναίκα, από την αθαιρέση της εργοδοσίας. Τέλος να γίνουν συμβουλευτικά κέντρα σ' όλες τις πόλεις της χώρας για τους υποψήφιους και τους νέους γονείς και να γίνει πράξη — επιτέλους — ο οικογενειακός προγραμματισμός.

ΣΠΥΡΟΣ ΓΙΑΝΝΟΣ

Δάσκαλος

Παλιές θύρνες

Για να θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι νέοι

Του επιτ. Προέδρου της 'Αδελφότητας

ΔΗΜ. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ

Σε προηγούμενα δημοσιεύματα μου και στο τελευταίο κείμενο αναφερόμουν στο πρώτο μου ταξίδι «ΟΔΥΣΣΕΙΑ» από το χωριό στην Αθήνα, τις περιπέτειές μου και τις ταλαιπωρίες ως πού να φθάσω στην Πρωτεύουσα. Τώρα θα συνεχίσω να περιγράφω τις συνθήκες ζωής που επικρατούσαν τότε σε μια πόλη των 400.000 κατοίκων. Για να μην κουράσω τον Αναγνώστη θα περιοριστώ σε ωρισμένα περιστατικά που θα απεικονίζουν την νοοτροπία και την αντίληψη των τότε κρατούντων για το Ήπειρωτικό στοιχείο.

Στην Αθήνα τότε το 1925 τα πράγματα δεν ήταν καθόλου εύκολα. Κανένας δεν εφύρισκε έτοιμο φαγητό στο πιάτο. Τότε έδω θρήκα μια δεκάδα συγχωριανούς που είχαν έλθει προτίτερα και για την ιστορία αναφέρω τα δνόματά τους. Ο Χρήστος Δασκαλάκης, οι τρεις αδελφοί του Χρήστου Μπαρτζώκα ο Γιάννης, Παντελής και Τάσος (ο γιατρός) ο μόνος έπιζων. Ο Βασίλης Καμπής και ο αδελφός μου Γιώργος που έφονεύθησαν στον πόλεμον της Αλβανίας, οι αδελφοί: Γιώργος, Βασίλης και Θανάσης Γεωργίου, ο Γιώργος Αναγνωστάκης και ο Γιώργος Ν. Αράπης και ο Γιάννης Δ. Αράπης.

Οι συνθήκες διαβίωσης ήταν σκληρές και απάνθρωπες. Το θωρο πουθενά δεν εφαρμόζονταν. Προστασία της εργασίας δεν υπήρχε από το Κράτος. Όσοι ήρχοντο έδω έδικα από την Ήπειρο ασχολούνταν στα ελεύθερα επαγγέλματα ήτοι ξενοδοχεία ύπνου, εστιατόρια, καφενεία, ζαχαροπλαστεία, γαλακτοπωλεία κλπ. Για τις ώρες εργασίας ήταν στην διάθεση το κάθε εργοδότη, πάντως όχι λιγότερο από 15-20 ώρες το 24ωρο δηλ. σαν ειλωτες. Ο ύπνος γινόταν μέσα στη δουλειά επάνω σε τραπέζια ή κάτω στα πλακάκια σε ανήλια ύπόγια. Τα δωμάτια τότε ήταν πανάκριβα όποιος είχε δωμάτιο έθεωρείτο προνομιούχος. Αλλά και τί χρειάζονταν το δωμάτιο αφού ο ύπνος ήταν τόσο λίγος. Η άμοιδή; Ιδοι. Στον νεοπροσλαμβανόμενο του έλεγε ο εργοδότης: φαγητό κι ότι θγάλης και ύπνο. Η έκμετάλλευσις των εργαζομένων ήταν στυγνή. Το φαγητό συνώθως ήταν ξυνημένο κι ότι περισσότερο από τους πελάτες. Ένθυμούμαι μία μέρα εργάσθηκα σε εστιατόριο και το απόγευμα το μαγαζί προσέφερε στο προσωπικό πατάτες ξυνημένες. Όταν διαμαρτυρήθηκα, ένας τεράστιος εις δγκον εστιατορας, απλωσε τη χερούκλα του και μου λέει: αν σου άρέσει, αν δεν σου άρέσει όρίστε ή

πόρτα. Τις πατάτες θέβαια τις κατεβρόχθισα άς ήταν και ξυνημένες αλλά και την πόρτα διασκέλιστα χωρίς έπιστροφή.

Κάποια μέρα το 1927 με συνάντησε ο μακαρίτης Γιώργος Αναγνωστάκης και μου είπε: Πάμε Μήτσο έδω στο Θησείο να δοίμε τον Νίκο Κίτσο που εργάζεται σε γαλακτοπωλείο, διότι μου είπαν ότι είναι άρρωστος. Πράγματι πήγαμε και είδαμε ένα παιδί σε άθλία κατάσταση. Αδύνατο, κίτρινο με κάτι σπυριά στο πρόσωπο σαν ένα παιδί της Κατοχής. Όταν φύγαμε μου λέει ο Γιώργος: Πρέπει να τον πάρωμε άπ' έδω γιατί θά πάψ φυματικός. Πράγματι φροντίσαμε και του θρήκαμε μια δουλειά ανθρωπινή, συνήλθε και έμαθε και μαραγκός κι έγινε ένας καλός νοικοκύρης. Αυτά θέβαια μπορεί να τα θεβαιώσει κι ο ίδιος που είναι εν τη ζωή και εύχομαι να είναι για πολλά χρόνια να χαίρεται τα παιδιά του και τα πέντε έγγονία του.

Το δεύτερο περιστατικό άφορά τον Μήτσο Πρόνιο άπό τη Φτέρη. Εργάζονταν σε μια ταβέρνα κοντά στην Όμόνοια Τη νύχτα που κοιμόταν μέσα σε μια άποθήκη μ' έναν άλλον τότε.

μέσα στην ταβέρνα ήταν χειμώνας, άναψαν μαγκάλι διότι τα παιδιά κρύωναν. Το πρωί πέρασε τυχαίως ο μακαρίτης Άνδρέας Φεύγας και τον έναν θρήκε νεκρόν. Τον Μήτσο τον θρήκε σε άφασία, τον μετέφερε στα χέρια άμέσως άπέναντι στην Πολυκλινική όπου ύστερα άπό 10ήμερο συνήλθε. Σαν πέρναγαν 10 λεπτά ακόμα, ο Μήτσος ο Πρόνιος θά είχε πεθάνει. Αυτά μπορεί να τα θεβαιώσει κι ο ίδιος.

Υπό αυτάς τάς συνθήκας εργάζονταν τα Ήπειρωτόπουλα που έρχονταν στην Αθήνα για να δημιουργήσουν το μέλλον τους. Τώρα για ψυχαγωγία να μην γίνεται λόγος. Αυτήν άπολάμβαναν μόνον τα παιδιά των πλουσιών που μεγάλωναν με βούτυρο, μαρμελάδα και κέικ. Έμεις είμασταν πολίτες τελευταίας κατηγορίας. Αν ρωτάτε και για καμμία δημόσια θεσούλα λα; Αυτό ήταν προνόμιο των Πελοποννησίων και όχι των Ήπειρωτών. Σε άλλο κείμενο θά αναφέρωμαι σε περιστατικά που συνέβησαν στο γράφοντα για να καταλάβη ο άναγνώστης την νοοτροπία των κρατούντων την κατάστασιν σε μια άποθήκη μ' έναν άλλον τότε.

Δεν έρχεται ή έφημερίδα;

Άλλάξατε διεύθυνση;

Έχετε κάποια είδηση για την έφημερίδα;

Τηλεφωνείστε στο 77.53.000

Ο ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΤΙΟΥ

Άπό 16 Σεπτεμβρίου
και κάθε βράδυ τραγουδά
στο Κέντρο διασκεδάσεως
«ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ..»

Μενάνδρου 60 - Αθήνα

Τηλ. κέντρο 52.26.531

Τηλ. οικίας 88.14.219

ΟΡΦΙΚΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΜΠΑΛΛΕΤΑ

Ζήνωνος 4 Αθήνα - Τηλ. 52.37.600

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ Δ'ΝΣΙΣ

Κώστας Μπατσης - Τηλ. 5221.887 - 86.26.335

Νίκος Παπανικολάου - Τηλ. 9915.789

Κριτική της Χ. ΜΠΟΜΠΟΛΗ για το βιβλίο «Ο ΘΕΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΛΗ ΛΟΓΙΚΗ», του έκλεκτου συμπατριώτη μας Γιάννη Δ. 'Αράπη

Ἀγαπητέ Κύριε Ἀράπη,
Διάβασα τὸ βιβλίο σας «Ο ΘΕΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΛΗ ΛΟΓΙΚΗ» μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον καὶ προσοχή καὶ χάριχα μέσα σ' αὐτὸ τὴ δύναμη μιᾶς τετράγωνης λογικῆς δοσμένης μ' ἓνα ἐντελὸς ξεχωριστὸ ὄψος. Σὲ συνδυασμὸ μ' ἓνα λεπτὸ χιούμορ ποὺ διευρύνει ἀκόμα περισσότερο τοὺς πνευματικὸς ὀρίζοντες τοῦ δημιουργικοῦ σας ἔργου. Τὰ ἐπιχειρήματά σας, λογικά καὶ ἀδιάσειστα, ἀποτελοῦν μιὰ χειροπιαστὴ ἀπόδειξη γι' αὐτοὺς ποὺ θέλουν ν' ἀμφισβητήσουν τὴν Θεία Ὑπαρξη. Στηρίζει καὶ ὀρθώνει τὸν ἀνθρώπο μόνο μὲ τὴ δική του δύναμη, ἔχοντας σὲν μοναδικὸ του ὄπλο τὴ γνώση καὶ τὴν ἔρευνα, μακριὰ ἀπὸ κάθε σκοταδισμό καὶ θρησκευτικὴ προκατάληψη.

Ὅμως, σὲ κάποιο σημεῖο τοῦ βιβλίου σας, πολὺ σωστὰ παρατηρεῖται ὅτι ὁ ἀνθρώπος αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη ἐνὸς Θεοῦ, ποὺ τὸν διαμορφώνει σύμφωνα μὲ τὸν ἑαυτὸ του, κι' ἐγὼ ἀνήκω στὴ μερίδα τῶν ἀνθρώπων ποὺ θεωροῦν ἀπαραίτητη τὴν ὑπαρξή του. Καὶ θὰ ἤθελα νὰ φέρω ἐνὰ παράδειγμα μιὰ καὶ εἰμαστε ἀπὸ τὸν ἴδιο τόπο. Θὰ θυμᾶστε ἀσφαλῶς πὼς σὲν περνούσαμε ἀπὸ κανένα δύσβατο μονοπατάκι τοῦ ἀγρίου τόπου μας κινδυνεύουμε ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή νὰ βρεθοῦμε καὶ ἄδυσσο κάποιοι γκρεμοὶ. Καὶ ὅσες φορές τύχαινε νὰ συμβεῖ αὐτὸ ἀρπαξίζαμε ἀπὸ τὸ πρῶτο ξερὸ χορτάκι ποὺ θὰ βρισκόταν μπροστὰ μας. Μὲ τὴν ιδέα ὅτι ἀπὸ κάπου κρατιόμαστε, καταφέραμε νὰ σωθοῦμε ἀπὸ τὸν κίνδυνο τοῦ γκρεμοῦ. Τί νὰ εἶναι ἀλήθεια ὁ Θεός; τς ξερὸ χορτάκι. στὰ χέρια τοῦ ἐτοιμόρροπου ἀνθρώπου ἢ κατὰ παραπάνω; Εἶναι ἡ δύναμη τῆς πίστεως ποὺ σὲ βοη-

θάει νὰ πάρεις δύναμη ἀπὸ τὸν ἴδιο σου τὸν ἑαυτό; Ἡ μήπως μέσω τῆς πίστεως παίρνεις μερικὰ ἀπὸ τὰ βιολογικὰ στοιχεῖα τοῦ ἀπεράντου χάους;

Ὅσο γιὰ τὸν Ἰησοῦ ποὺ μᾶς εἶπε ὅτι εἶναι υἱὸς Θεοῦ πιστεύω πὼς δὲν εἶχε ἄδικο. Παιδιὰ τοῦ Θεοῦ εἴμαστε ὅλοι μας, μὲ πατέρα μας τὸν Ὀυρανὸ καὶ μητέρα μας τὴ Γῆ, μὲ τὴν διαφορά ὅτι οἱ περισσότεροι ξεχάσαμε τὸν πατέρα μας, τὸν Ὀυρανὸ καὶ κατασπαράξαμε τὴ μητέρα μας, τὴ Γῆ.

Ἐπίσης, σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ κυριαρχοῦσε ἡ στενοκεφαλιά καὶ ὁ σκοταδισμὸς ὁ Ἰησοῦς μᾶς ἐμαθε ἀλήθειες, ἀναμφισβήτητες ἀξίες ποὺ μὲ τὴν τελειότητά της ἀγγίζει τὸ Θεοῦ ὅπως «ἀγάπατε ἀλλήλους», «ἡ πίστις σου σέσωκε σε», «ὁ ἀναμάρτητος τὸν λίθο βαλέτω» κλπ.

Ἡ ἀμαρτία, πιστεύω, γεννιέται μὲ τὸν ἀνθρώπο καὶ τὸν ἀκολουθεῖ ὡς τὸ τέλος του. Εἶναι κι' αὐτὴ μιὰ ἀπὸ τίς μεγάλες ἀπαιτήσεις τῆς ζωῆς γιὰ τὴν ἀστείρευτη προσφορά της.

Δὲν εἶναι ὁ Θεός, ὁ μόνος κυρίαρχος οὐρανοῦ καὶ γῆς; ἔχει κι' ἑκεῖνος νὰ ἀντιμετωπίζει τίς σκοτεινὲς δυνάμεις τοῦ κακοῦ ποὺ καταστρέφουν τὸ ἔργο Του. Γιὰ νὰ μᾶς βοηθήσει θέλει καὶ τὴ δική μας δύναμη καὶ πίστη. Δὲν εἶναι τιμωρὸς καὶ ἐκδικητὴς ἀλλὰ φίλος καὶ συμπαράστατος. Ἡ ἐκδίκηση δὲν εἶναι τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς, γιατί ζωὴ σημαίνει κίνηση, σημαίνει φθορὰ καὶ ἀλλοίωση.

Τελειώνοντας σὰς συγχαίρω θερμὰ γιὰ τὸ τόσο ἐνδιαφέρον ἔργο σας, ποὺ μοῦ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκφράσω καὶ τὴ δική μου γνώμη.

Μὲ πατριωτικὸς χαιρετισμὸς
Χ. ΜΠΟΜΠΟΛΗ

ΓΙΩΡΓΟΣ Ι. ΑΝΤΩΝΙΟΥ
Πολιτιὸς καὶ Τοπογράφος
Μηχανιὸς
Διπλωματοῦχος Ε.Μ.Π.

★
ΤΟΣΙΤΣΑ 20, ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 36.13.924

Δημήτριος Μάνος
Ἀσφαλιστής

Metropolitan Hellas a.e.

Γενικὸς Πράκτωρ τῆς «ΦΟΙΝΙΣ»
Κορύλλου Λουκάρεως 12 & Α. Ἀλεξάνδρας 146 - Τηλ. 6441433-6441801
Τηλ. Οἰκίας 7784916

ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
Ἀνακρέοντος 70 - Τηλ. 77.81.104 - 67.19.080

Στιγμιότυπα

Δύο συμπατριώτες μας ἔγιναν ἀφορμὴ γιὰ εἰδήσεις στὶς μεγαλύτερης κυκλοφορίας, ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν.

ΕΔΕΙΡΕ ΤΟΥΣ...
ΛΗΣΤΕΣ ΤΟΥ

Ὁ γνωστὸς στοὺς Ἀθηναίους Μήνης ὁ «Σπεσιαλίστας» καὶ γιὰ τοὺς χωριανούς Δημήτρης Κατσινέλης, ἔδωσε ἓνα γερὸ μάθημα σὲ κάτι θρασυτάτους νεαρούς (δύο τὸν ἀριθμὸ), ποὺ ἐπιχειρήσαν νὰ τὸν ληστεύσουν. Λογάριασαν ὅμως χωρὶς τὸν... ξενοδόχο ἢ χωρὶς τὸν... ἐστιάτορα ἂν θέλετε. Τὸν περίμεναν ἔ-

χτοῦν ἀπὸ τὰ χτυπήματα τοῦ... σπεσιαλίστα. Ἐμεῖς δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ συγχαροῦμε τὸν συμπατριώτη μας γιὰ τὸ θάρρος τοῦ καὶ γιὰ τὸ... μάθημα ποὺ ἔδωσε στοὺς παρ' ὀλίγον ληστές του. Θὰ σταθοῦμε τέλος χωρὶς σχόλια μπροστὰ σὲ μιὰ δῆλωση ποὺ ἔκανε ὁ συμπατριώτης μας στοὺς Ἀθηναίους δημοσιογράφους.

«Τὸ παράπονό μου εἶναι ὅτι

Ὁ συμπατριώτης μας Δ. Κατσινέλης ἐξηγεῖ στοὺς Ἀθηναίους δημοσιογράφους τὸν τρόπο ποὺ ἐξουδετέρωσε τοὺς παρ' ὀλίγον ληστές του.

ξω ἀπ' τὸ σπίτι του, τοῦ χύμηξαν, τὸν χτύπησαν καὶ μετὰ ἀφοῦ τίς... ἀρπαξαν τῶθ' αὐτοὺς... Προηγούμενως τοῦ εἶχαν πάρει τὸ τσαντάκι μὲ τίς εἰσπράξεις ἀλλὰ τὸ παράτησαν γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ προφυλα-

κάνενας δὲν κατέδρασε νὰ μὲ βοηθήσει. Ὅλοι ἔδωσαν ἀπὸ τὰ μπαλκόνια τους, τοὺς ἀλήτες ποὺ μὲ χτυποῦσαν ἀλλὰ φοβήθηκαν νὰ τρέξουν κοντὰ μου. Κάτι τὸ ἀσυνήθιστο γιὰ τὸ ἡπειρωτικὸ φιλότιμο.

ΚΟΥΜΠΑΡΑ ΣΕ...
ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΑΜΟ

Στὸν Δῆμο Δάφνης ἔγινε ὁ πρῶτος πολιτικὸς γάμος τῆς περιοχῆς Ἀττικῆς ἀνάμεσα σ' ἓνα ζευγάρι... Βιετναμέζων. Σὲν μάρτυρας στὸν γάμο αὐτὸ πῆγε ἡ φίλη τοῦ ζευγαριοῦ καὶ συμ-

πατριώτισσά μας Βάσω Ψυχολογίου.

Ἔτσι ἔγινε ἡ πρώτη... κουμπάρα σὲ πολιτικὸ γάμο στὴν Ἀττικὴ καὶ ἔτσι θὰ περάσει στὴν ἱστορία τοῦ θεσμοῦ ἀφοῦ πρῶτα πέρασε στὶς στήλες τῶν ἐφημερίδων. Ἐμεῖς τῆς εὐχόμαστε... πάντα ἄξια καὶ στὰ... δικά της.

ΟΦΕΙΛΟΥΜΕ ΜΙΑ ΕΞΗΓΗΣΗ

Δημιουργήθηκε ἓνα μικρὸ πρόβλημα μὲ τὰ ὄργανα τοῦ χωριοῦ μας. Ὅπως ξέρουμε, στὸ χωριὸ ἔχουμε δύο - τρεῖς κομπανίες.

Τὸ νέο Δ.Σ. δρέθηκε μπροστὰ σὲ ἀδιέξοδο, μὲ τὸ ποῖο συγκρότημα θὰ ἔρθει στὸ πανηγύρι. Καὶ αὐτὸ γιατί θεωρήσαμε πὼς θὰ πρέπει μόνον μιὰ κομπανία νὰ παίξει.

Ἐπειδὴ πέρυσιν παίξανε δύο ζυγίες ὁ κόσμος μοιράστηκε καὶ τὸ πανηγύρι ἔχασε τὴν ὁμοιογένειά.

Ρωτήσαμε τὸ παλαιὸ Δ. Σ., νὰ μᾶς πεῖ πὼς ἔχουν τὰ πράγματα μέχρι σήμερα. Μᾶς ἐξηγήσε ὅτι μιὰ χρονιά ἦρθαν τοῦτοι, τὴν ἄλλη χρονιά πῆραν μὲ ξένους (δὲν ἦρθε κανεὶς ἀπ' τὸ χωριὸ) καὶ τὴν ἐπόμενη — πέρυσιν — ἦρθαν καὶ οἱ δύο. Οἱ δύο λοιπὸν ἀποκλείεται ἄρα

ἔχουν σειρά οἱ ἄλλοι. Ἡρθαμε λοιπὸν σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν Θ. Γεωργίου ποὺ θεωρήσαμε ὅτι ἔχει σειρά. Συμφωνήσαμε καὶ γιὰ μᾶς τὸ θέμα ἔληξε, ἀπὸ τὴν σκοπιὰ, μὴ μᾶς ἀφήσουν τελευταία ὥρα μπουνάλα, ποὺ λέμε. Ὑστερα τὰ πράγματα παρεξηγήθηκαν. Ἡ σειρά αὐτὴ ἀμφισβητήθηκε. Μπορεῖ νὰ ὑπάρχει καὶ δόση ἀλήθειας στὴν ἀμφισβήτηση. Ἐμεῖς ὅμως δὲν μπορούσαμε νὰ φανταστοῦμε τὰ πράγματα ἔτσι. Καὶ ἐπειδὴ ὁ πῆρχε καὶ τὸ προηγούμενο πὼς μιὰ χρονιά δὲν ἦρθε κανεὶς ἀπὸ τὰ ὄργανα καὶ ὁ Σύλλογος ἔτρεχε νὰ βρεῖ βιολιά, τηρήσαμε τὴν συμφωνία ποὺ κάναμε χωρὶς δόλο καὶ χωρὶς καμμιὰ προκατάληψη.

Ἐξάλλου τὸ πανηγύρι θὰ ξαναγίνει.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΣΙΔΗΡΟΥ — ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ
ΠΟΡΤΕΣ — ΠΑΡΑΘΥΡΑ — ΧΩΡΙΣΜΑΤΑ
ΚΩΣΤΑΣ Ν. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ
Ὁδὸς Μενίπου 27 - ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ - Τηλ. 5720814

Κοινωνικά

ΓΑΜΟΙ

— Ἐγινε στὴν Ἀρτα ὁ γάμος τῆς συμπατριώτισσας μας καθηγήτριας Μαρίας Ν. Μπόμπολη μὲ τὸν ἐπίσης καθηγητὴ ἀπ' τὴν Ἀρτα κ. Ἀπόστολο Τσιλιγιάννη.

— Στὶς 18 Ἰουλίου ἔγινε στοὺς Ναζαίους ὁ γάμος τῆς Μερόπης Γ. Λαμπράκη μὲ τὸν κ. Βασίλη Πλευρή.

— Στὶς 11 Ἰουλίου ἔγινε στὸν Ἅγιο Γεράσιμο στὰ Ἰλίσια ὁ γάμος τοῦ συμπατριώτη μας Χρήστου Μιχαλόπουλου μὲ τὴν Ντίνα Σ. Σφήκα.

— Στὴν Ἀγία Τριάδα τοῦ Πειραιᾶ ἔγινε ὁ γάμος τοῦ Δημήτρη Ν. Κίτσου (γιὸς τοῦ Παπακίτσου) ἀπὸ τὸν Βαθόκαμπο, μὲ τὴν Σταματίνα Κανακάκη, ἀπ' τὴ Μάνη.

Στὴν Ἀρτα τὴν 28.8.82 ἡ Παναγιώτα Δημ. Σπύρου μὲ τὸν κ. Σπύρο Νικ. Ζάρα.

Στὸν Ἀγ. Γεράσιμο Ἰλίσίων τὴν 4.9.82 ὁ Γεώργιος Κ. Σπυρόπουλος μὲ τὴν Ἀθηνᾶ Ἀπ. Θανασοῦ.

Στὰ Ναζαίικα τὴν 25.7.82 ἡ Γεωργία Β. Καλιακάτσου κόρη τοῦ Προέδρου μὲ τὸν Γεώργιο Ἡλία Γιανέλο.

Στὶς 22.9.82 καὶ μὲ πολιτικὸ γάμο παντρεύτηκαν ὁ Λεωνίδας Παππάς καὶ ἡ Γεωργία Μωκάτου. Ὁ γάμος ἔγινε στὸ Δημαρχεῖο Ζωγράφου.

Ὁ συγχωριανὸς μας Λεωνίδας εἶναι ὁ πρῶτος ποὺ τέλεσε πολιτικὸ γάμο ἀπὸ τὸ χωριὸ μας. Δίκαια λοιπὸν θὰ τὸν θεωροῦμε πρωτοπόρο στὸ νέο θεσμό. Ὁ «ΑΡΑΧΘΟΣ» εὐχεταὶ στοὺς νεόνυμφους κάθε εὐτυχία.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

12.9.82. Ὁ Γιάννης καὶ ἡ Βασιλικὴ Ψυχολογίου, ἀπόκτησαν κοριτσάκι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

21.8.82. Στὴν Φτέρη στὶς 21. 1982 ἡ Λαμπρινὴ Σωκ. Ἀράπη, βάπτισε τὸ αγοράκι τοῦ Ἀλέκου Κ. Μπαλαούρα καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ ὄνομα Κων(ν)νος.

22.8.82 Στὰ Λαγκάδια ὁ Θωμᾶς Μάρης βάπτισε τὸ ἀγοράκι τοῦ Χρήστου Γ. Σπύρου καὶ ἔδωσε τὸ ὄνομα ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Στὶς 5 Σεπτεμβρίου ἡ Μάγδα καὶ ὁ Δημ. Ἀναγνωστάκης, βάπτισαν τὸ ἀγοράκι τους στὴν Ἱερὰ Μονὴ Δαμάστας στὴ Λαμία. Ἡ κουμπάρα ἔδωσε τὸ ὄνομα Ἀναστάσιος.

Παρόντες πολλοὶ συγγενεῖς καὶ φίλοι. Ἀκολούθησε γλέντι. Ὁ «ΑΡΑΧΘΟΣ» εὐχεταὶ νὰ τοὺς ζήσει.

Ἐφημερίδες
ποὺ ἔδωκε

- 1) Πανηπειρωτικὴ
- 2) Νέα τοῦ Πέτα
- 3) Ἀμβρακία
- 4) Περιβάλλον καὶ Ρύπανση
- 5) Τὰ Θεοδώριανα
- 6) Παλμός τῆς Ἀετόπετρας
- 7) Τζουμερκιντικὰ Νέα
- 8) Τὸ Κομποῦτι

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑΣ 1979-82 ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΝΕΩΝ ΕΡΓΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Λάβαμε —και δημοσιεύου— τα έκτελει. με στη συνέχεια— από τον Νομίζουμε πως πρέπει να πρόεδρο της κοινότητας απο- γνωρίζουν όλοι οι συγχωρι- λογισμό των έργων που έγι- νοί, τόσο αυτοί που μένουν ναν στο χωριό μας στο διά- στο χωριό όσο και οι απόδη- στημα 1979 - 82 αλλά και μοι τον τρόπο δράσεως αυτών πρόγραμμα νέων έργων για το που διοικούν την κοινότητα.

Τόσο δ' απολογισμός —που Κάποτε πρέπει μπροστά είναι πολύ ενημερωτικός— ο- στα μεγάλα προβλήματα να σο και δ' προγραμματισμός αναλάβει καθένας τις ευθύνες του.

Προβλήματα υπάρχουν πάν- τοτε, εμείς δεν θα αντιδική- σουμε με όσους διαφωνούν αλλά θα χειροκροτήσουμε ό- σους ενεργούν και προσπα- θούν για την όμοιοια και α- δελφότητα.

“Αραχθος

ΕΡΓΑ ΠΟΥ ΘΑ ΜΠΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΣ — ΚΡΥΟΝΕΡΙ:

- 1) Τό έργο ύδρευσης από Λεπτοκαρυά.
- 2) Αποπεράτωση Υδραύλακα Κρυονερίου.
- 3) Τσιμεντόστρωση πλατείας Αγίου Κωνσταντίνου.
- 4) Χαλικόστρωση δρόμου προς Ρουπακιά.
- 5) Κατασκευή πηγής Γκόζια- κα.
- 6) Ηλεκτροδότηση Ρουπακιά.
- 7) Κατασκευή Υδραύλ. α. κ. α. στη θέση Ρέμα Σιούλα.
- 8) Υπόλοιπο Υδραύλακα Βα- θυκάμπου.
- 9) Διάνοξη αγροτικού δρό-μου προς Ρεθένια.
- 10) Γέφυρα στο ρέμα Αγία Αικατερίνη.

ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ ΦΤΕΡΗ:

- 1) Τοίχοι αντιστηρίξεως στο δρόμο Φτέρη - Λαγγάδια.
- 2) Αποπεράτωση Υδραύλακα Φτέρης.
- 3) Διάνοξη δρόμου προς Μα- νεία.
- 4) Χαλικόστρωση δρόμου προς Προνεία.
- 5) Ηλεκτροδότηση προς Μιχα-λόπουλο — Μπαλαούρα — Καμπρή — Τατσή κ.λπ.
- 6) Μεταφορά αποθήκης Λιπα-σμάτων.

ΥΠΟΙΚΙΣΜΟΣ ΛΑΓΓΑΔΙΑ:

- 1) Αποπεράτωση Υδραγω- γείου.

- 2) Διάνοξη δρόμου από Σου- λιό — Τριγέννη — επαρχ. δρόμο Ανεμοράχης.
- 3) Κατασκευή διπλής δεξαμε- νής για επάρκεια νερού.
- 4) Εκμετάλλευση των άλλων πηγών για ενίσχυση της παροχής.
- 5) Τοίχος αντιστηρίξεως στο ρέμα ΚΟΜΤΖΙΑ και βελτί-ωση της επικίνδυνης στερο-φής.
- 6) Κατασκευή γέφυρας στο Καραβίδα (Πλακανίθρα).
- 7) Κατασκευή γέφυρας στο ρέμα Καπρούτσου.
- 8) Επένδυση αλλακός μύλου.
- 9) Κατασκευή γηπέδου στη θέση Σουλιό.
- 10) Αναγνώριση ως επαρχια-κού δρόμου Λαγγάδια-Α-νεμοράχη και βελτίωση του δρόμου.
- 11) Δημιουργία χώρου πάρκιν- στών Προφήτη Ηλία.

ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ ΑΝΔΡΙΑ:

- 1) Κατασκευή πηγής στα Ρα- κοπουλέικα.
- 2) Διάνοξη δρόμου προς Δια-μαντέικα.
- 3) Χαλικόστρωση δρόμου προς Διαμαντέικα.
- 4) Ηλεκτροφωτισμός των ύπο-λοιπών.

ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ ΝΑΖΑΙΩΝ:

- 1) Αποπεράτωση Υδραγω- γείου.

(Συνέχεια στη σελ. 6)

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΠΕΡΑΣΕ

Από τον Πρόεδρο της Κοινότητας
B. Καλιακάτσο

Αγαπητοί συμπατριώτες, ά- πανταχού της γής.

Σήμερα τέσσερα χρόνια μετά την ανάληψη των καθη- κόντων μου, ως Πρόεδρος της Κοινότητας του χωριού μας Κεντρικού ήρθε ή ώρα να ά- πολογηθώ:

Δεν πρόκειται εδώ να άπα- ριθμώσω τά έργα που έκανα (Σ.Σ. δημοσιεύονται σε άλ- λη στήλη), αλλά κάτω από ποιές συνθήκες έκανα ώρι- σμένα έργα και κάτω από ποιές δυσκολίες.

“Όπως όλοι γνωρίζετε τό χωριό μας έχει 6 συνοικισμούς και δ κάθε συνοικισμός έχει τά δικά του προβλήματα. Είναι τό χωριό μας ιδιόμορφο αλλά και πολύ όμορφο.

“Ο κάθε συνοικισμός έχει τη δική του εκκλησία, τη δική του πλατεία, τους δικούς του δρό- μους, τό δικό του νεκροτα- φείο, τό δικό του σχολείο τό δικό του πρόβλημα για: φώδ, νερό, τηλέφωνο. Δεν μοιάζει π.χ. καθόλου με την Ανεμο- ράχη που όταν μιλάνε εκεί για εκκλησία, όταν μιλάνε για την ίδια εκκλησία, όταν μιλάνε για σχολείο μιλάνε για τό ίδιο σχολείο, όταν μιλάνε για τό ύδραγωγείο μιλάνε πάντα για τό ίδιο ύδραγωγείο κλπ.-κλπ. Έδώ δ κάθε συνοικισμός εί- ναι σαν ένα μικρό χωριό και θά μπορούσε να είναι πρά- γματι ένα μικρό χωριό.

Καταλαβαίνετε λοιπόν άγα- πητοί μου πατριώτες πόση ευ- αισθησία — αντικειμενικότητα και άμεροληψία πρέπει να διαθέσει κανένας για να αντι- μετωπίσει αυτά τά προβλήμα- τα σωστά.

Πιστεύω όμως πως ακόμα κι ένας ηλεκτρονικός έγκεφα- λος θάχει πολύ σκοτούρα μ' αυτό τό χωριό, πόσο μάλλον έμείς που είμαστε άνθρωποι...

“Όμως παρ' όλες τις δυσκο- λίες που έχει τό χωριό μας νο- μίζω πως τελικά τά κατάφε- ρα. Τά κατάφερα γιατί έδω- σα προτεραιότητα στα πιό θα- σικά που είναι οι δρόμοι, τό νερό, τό φώδ.

Πως μπορούσα, παράδει- γμα, να μην κάνω τά αδύνα- τα δυνατά για να θρέξουν τά χείλη τους με νεράκι οι Λαγ- γαδιώτες;

Θυμάμαι πριν λίγα χρόνια που κουβάλαγαν τό νερό με τά γαϊδούρια από τη Φτέρη και πλέναν τά ρούχα τους στην Κανούτα...

Σήμερα όμως σε κάθε σπι- τί τρέχει τό νερό τό ύγιεινό τό θουνίσιο και δικαιούμαι να λέω πως ήταν δική μου πράξη αφού τό πήρα κι όλας μέσα από τό χωράφι μου.

Πως μπορούσα να άφήσω χωρίς νεράκι τους Ναζιώτες, που τόσο ανάγκη τό είχαν;

Πως μπορούσα να μη συν- τηρήσω τους δρόμους προς τά Λαγγάδια αφού δ συνοικισμός στερείται παντελώς συγκοι- νωνίας;

Πως θά μπορούσα λοιπόν να δώσω προτεραιότητα άς πούμε σε έργα θιτρίνας και να έγκαταλείψω αυτά που είναι ζωτικής σημασίας;

Γιατί, άγαπητοί πατριώτες, πως να τό κάναμε, σε πλεονε- κτικότερη θέση είναι οι πεδι- νοί συνοικισμοί που ποτίζον- ται κιόλας από τον ΑΡΑΧΘΟ (Φτέρη — Βαθύκαμπος—Κρυ- ονέρι) από τους όρεινούς Λαγγάδια — Ναζαίοι — Α- νδριά που είναι έντελώς ξερι- κοί.

Κι' όμως άγαπητοί πατριώ- τες, θά έρεθουν άνθρωποι που θά πουν πως δ Πρόεδρος δεν ενδιαφέρεται για τό φράγμα, έπειδη νομίζει πως θά παρα- μείνουν οι Ναζαίοι όπως είναι και οι άλλοι που πνίγονται θά άνέθουν υποχρεωτικά και θά γίνει εκεί τό χωριό...

Κύριε Ζώη με αυτά που γράφετε φαίνεται πως δεν σας ενδιαφέρει καθόλου τό χωριό παρά δ διχασμός...

“Αν είστε κύριε Ζώη πατρι- ώτης και άγαπάτε τον τόπο σας τότε πρέπει να μείνετε σ' αυτό έστω και αν μείνει μόνο μιá ραχούλα του χωριού μας, χωρίς να πνιγεί.

Έκει να φτιάξετε τό και- νούργιο σας σπιτί και εκεί να διατηρήσετε τά ήθη και έθιμα.

“Επειτα για ποιό φράγμα όμιλείτε κύριε Ζώη; Ποιό φράγμα θά γίνει; σε τί ύψος θά γίνει; ποιά σημεία του συν- οικισμού πνίγονται; Ποιός σας πληροφόρησε π.χ. ότι θά γίνει σε κάποιο ύψος και άνησυχεί- τε;

“Έχετε έσεις πληροφορίες για κάτι τέτοιο και αν ναί για- τί δε τις γράφετε στο φυλά- διό σας; Γιατί γράφετε πάν- τα άόριστα και προκλητικά; “Αν δεν έξερετε μήπως τό προ- φητεύετε;

Ουδείς μετά τό Χριστό ύ- πηρξε Προφήτης!

Δεν έφθασε κύριε Ζώη ά- κόμα ή ώρα του φράγματος. Κι' όταν φθάσει, εκείνος που θά αποφασίσει που θά πάει και τί θά γίνει τό χωριό δεν είναι μόνο δ Πρόεδρος αλλά όλοι οι πατριώτες άπανταχού της γής, μιá ψήφο έχει και δ πρόεδρος, έγώ δεν είμαι Παν- τοδύναμος.

Παρ' όλα αυτά πιστεύω

πως όταν τό φράγμα γίνει δεν θά πνιγούν τά ψηλότερα σημεία των συνοικισμών Λαγ- γαδιών — Κρυονερίου και φυ- σικά των Ανδριά και Ναζαί- ων.

Μετατόπιση μέσα στο ίδιο τό χωριό και δυνατή και ανώ- δυνα είναι. Η μετατόπιση δ- μως σ' άλλη ανάλογη περιο- χή είναι πράγματι αδύνατη έ- πειδη θά παραμείνουν άνεπα- φοι τρεις συνοικισμοί, αυτά θέβαια με την προϋπόθεση ότι τό φράγμα δεν θά υπερβεί τά 65 μ. όπως έγράφτηκε στην άρχή.

“Αγαπητέ συμπατριώτη σου παρέθεσα όρισμένα από τά προβλήματα και τις αντιδρά- σεις που αντιμετώπιζει τό χω- ριό και δ πρόεδρος για να κα- ταλάβεις πως δεν είναι καθό- λου εύκολο να ίκανοποιήσεις όλους τους πατριώτες πόσο μάλλον όταν τυχαίνει να είναι όρισμένοι σαν τους κυρίους «της φωνής του χωριού» που έκτοξεύουν χολή και φαρμάκι μέσω του διασπαστικού των φυλλαδίου.

“Αγαπητέ Συμπατριώτη, κλείσε μάτια και αυτιά σ' αυ- τους που προσπάθησαν να διαλύσουν τον Ιστορικό σύλ- λογο “Αραχθο και τώρα έπι- χειρούν να διασπάσουν και την ένότητα του χωριού.

Κλείσε μάτια και αυτιά σ' αυτούς που ένδω έρχονται όλες τις έποχές του χρόνου στο χω- ριό μας δεν έχουν τό θάρρος να μάς προτείνουν κάτι προ- φορικά αλλά άπαντάνε και ρωτάνε προκλητικά μέσα ά- πό τη διασπαστική τους φυλά- δα όταν βρίσκονται στην Α- θήνα.

“Αγαπητέ - γνήσιε συμπα- τριώτη, έσύ που άγαπάς τον τόπο σου όταν χρειασθεί να ά- ποφασίσεις για την τύχη του χωριού σου θυμίσου πως μόνο με την ένότητα θά πάμε μπρο- στά, μόνο με τη συνεργασία θά λύσουμε τά πολλά προ- βλήματα που έχει δ τόπος μας.

“Εμείς ένα μόνο ύποσχόμα- στε:

Θά είμαστε πρώτοι στούς άγώνες και τις θυσίες και τε- λευταίοι στα ώφελήματα.

Αυτή είναι ή ΑΡΧΗ ΜΑΣ. Και δεν θά ύποστέλλουμε τη σημαία μας παρά μόνο όταν λυθούν τά προβλήματα του τόπου μας.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΡΓΩΝ ΑΠΟ ΤΟ 1979-1982

1979:

	Δρχ.
1) Κατασκευή Υδραύλακα Φτέρης	156.140
2) Κατασκευή αρδευτικού αύλ. Βαθυκάμπου	248.158
3) Κατασκευή Υδραγωγείου Λαγγαδίων	495.500
4) Έπείκταση γέφυρας Λαγγαδίων	7.984
5) Χαλικόστρωση δρόμου προς Ρουπακιά	8.000
6) Αποπεράτωση πλατείας Βαθυκάμπου	40.000
7) Χαλικόστρωση δρόμου Ναζαίων	14.940
8) Αντίλη δεξαμενής Ναζαίων	8.800

ΣΥΝΟΛΟ ΔΡΧ. 979.522

1980:

	Δρχ.
1) Κατασκευή αρδευτικού αύλακα Φτέρης	400.000
2) Τσιμεντόστρωση δρόμου Ναζαίων	200.000
3) Κατασκευή Υδραγωγείου Λαγγαδίων	500.000
4) Κατασκευή Υδραγωγείου Ναζαίων	384.821
5) Κατασκευή αρδευτικών αύλων Φτέρης	399.986
6) Τσιμ) τρωση δρόμου προς πλατεία Βαθυκάμπου	50.000
7) Τσιμ) ση δρόμου προς πλατεία Αγ. Κων)νου	50.000
8) Χαλικόστρωση προς Ρουπακιά	20.000
9) Χαλικόστρωση δρόμου Φτέρης - Λαγγάδια	100.000
10) Χαλικόστρωση δρόμου Λαγγάδια - Ναζαίοι	30.000
11) Κατασκευή δύο άχρυσάδων στα Λαγγάδια	80.000

ΣΥΝΟΛΟ ΔΡΧ. 2.214.807

1981:

	Δρχ.
1) Υδραύλακας Βαθυκάμπου - Κρουονερίου	200.000
2) Υδραγωγείο Λαγγαδίων	300.000
3) Υδραγωγείο Ναζαίων	300.000
4) Αύλακας Κρουονερίου	300.000
5) Έπαρχιακή οδός Νο 20	200.000
6) Πλατεία Λαγγαδίων	50.000
7) Τοίχος δρόμου Φτέρης - Λαγγάδια	50.000
8) Χαλικόστρωση δρόμου Καλονής - Ναζαίων	100.000
9) Τοίχος πλατείας Ναζαίων	25.000
10) Τοίχος Ζαχαρή - Μανένια	25.000
11) Χαλικόστρωση Ρουπακιά	25.000
12) Χαλικόστρωση εντός Βαθυκάμπου	25.000

ΣΥΝΟΛΟ ΔΡΧ. 1.600.000

1982:

	Δρχ.
1) Υδραγωγείο Λαγγαδίων	500.000
2) Υδραγωγείο Ναζαίων	100.000
3) Δρόμος προς Μπάνια	80.000

ΣΥΝΟΛΟ ΔΡΧ. 680.000

ΔΗΛΑΔΗ:

Το 1979	979.522
Το 1980	2.214.807
Το 1981	1.600.000
Το 1982	680.000

ΣΥΝΟΛΙΚΑ 5.474.329 Δρχ.

ΛΑΓΓΑΔΙΑ:	2.193.484
ΝΑΖΑΙΟΙ:	1.333.561
ΦΤΕΡΗ:	981.125
ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΣ:	563.158
ΚΡΥΟΝΕΡΙ:	350.000
ΡΟΥΠΑΚΙΑ:	53.000

ΣΥΝΟΛΟ: 5.474.329 δρχ.

Φωτεινές και Γραφτές επιγραφές
Έπιγραφές επί αυτοκινήτων
ΧΡΗΣΤΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Τηλ. 69.10.478 - 77.97.905

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

	Δρχ.
Βασίλης Μάνος	500
Γιάννης Κ. Μπαλαούρας	400
Θεοφάνης Ντάλας	300
Άγαθή Αναγνωστάκη	150
Βασίλης Χρ. Καλιακάτσος	500
Δημήτρης Καλιακάτσος	200
Φώτης Χριστογιάννης	300
Θεοδώρα Παπανικολάου	1000
Βασιλική Καραφά	500
Κώστας Όδ. Μπαλαούρας	500
Νίκος Γ. Καλιακάτσος	500
Δημήτρ. Κ. Καλιακάτσος	300
Θεόδωρος Σφήκας	500
Γεράσιμος Νάσης	400
Δημήτριος Ψυχογιός	500
Γεώρ. Άλ. Καλιακάτσος	300
Γιάννης Δ. Άράρης	500
Άποστολος Φλούδας	1000
Ναπολέων Καλιακάτσος	200
Δημήτρ. Χρ. Καλιακάτσος	300
Βασίλειος Γ. Κασινέλης	1000
Βασιλική Γαραντζιώτη	500
Γιάννης Τατσης	500
Κώστας Τσάπαλης	300
Άριστοτ. Κ. αλιακάτσος	300
Θεόδωρος Γεωργίου	500
Λάμπρος Λαμπράκης	300
Νίκη Λαγού	300
Γιώργος Καρπουζής	100
Νίκ. Άπ. Καλιακάτσος	200
Χρίστος Κασινέλης	500
Γιάννης Β. Μπαρτζώκας	500
Δημήτρ. Γ. Κασινέλης	1000
Νίκος Θεοδώρας	700
Γιάννης Μπαρτζώκας	500
Άναστάσιος Άράρης	1000
Δημήτριος Μάνος	500
Γιάννης Θεοδώρας	500
Θεοφάνης Μπόμπολης	500
Βασίλειος Γ. Μπόμπολης	500
Κώστας Φεύγας	1000
Ευθύμιος Τατσης	300
Βασίλης Παπᾶς	300
Βασίλειος Μπαρτζώκας	200
Γρηγ. Καλιμογιάννης	1000
Ζιώρας Χαρίλαος	300
Βλάσης Μπακογιάννης	500
Λούλα Κωσταθασίλη	300
Θεοφάνης Φακίτσας	500
Έλευθερία Σαλομίδα	—
Φακίτσα	500
Έλένη Ραπτοπούλου	500
Λίτσα Λαμπράκη Νάση	500
Παύλος Κωσταντάκης	500
Δημ. Έπ. Αναγνωστάκης	300
Τάσος Κασινέλης	500
Τάσος Δημακόπουλος	300

— Ο Γ. Κ. Μπαρτζώκας, προσέφερε στην Άδελφότητα 1.000 δραχμές στη μνήμη των γονέων του Κων)νου και Θεοδώρας.

Τὸν εὐχαριστοῦμε.

ΑΡΑΧΘΙΝΗ ΣΑΤΙΡΑ

Θ Ε Α Τ Ρ Ο

Μὰ ποιοί φταίν' γι' αὐτὰ τὰ χάλια
νὰ τοὺς σπάστε τὰ κεφάλια;
Μήπως φταίνει οἱ κομπάρσοι
ἢ οἱ ἡθοποιοὶ οἱ ἄσσοι;

“Οχι κύριοι, φταίτε ἐσεῖς
ποὺ φουντώσαν' τὰ... «χασίς»...
“Ολοι φταίμε γιὰ ὅλ' αὐτὰ
ποὺ τὰ λέν' ναρκωτικά.

“Ολοι λέτε στὰ παιδιά σας
... νὰ κοιτᾶτε τὴ δουλειά σας...
“Οχι στὴν πολιτική
μὴν κοιτᾶτε πρὸς τὰ 'κεῖ.

Εἶχαν ἔλθει ἀπ' τὴν Μέκκα
παίρναν' ἕνα, δίναν' δέκα.
Ξάφνου πέφτει ἡ αὐλαία.
“Αχ καμμένη ΝΕΟΛΑΙΑ!..

ΑΝΤΑΙΟΣ

ΟΜΟΡΦΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

“Αποψη Βαθυκάμπου. Διακρίνεται στὸ βάθος ὁ “Αραχθος μὲ ὅλη τὴ χάρη του.

Μὲ λίγα λόγια

1) Στὸ πανηπειρωτικὸ συνέδριο ἡ ἀδελφότητα εἶχε συμμετοχή. Ἐλάβαν μέρος μὲ δικὰ τους ἐξοδα σὺν παρατηρητὲς καὶ τὶς τρεῖς μέρες τοῦ συνεδρίου οἱ συμπατριῶτες μας Ἑλένη Σφήκα καὶ ὁ Γιάννης Θεοδώρας.

2) Οἰκοδομικὴ δραστηριότητα παρουσιάζει ἡ περιοχή τῶν Τζουμέρκων. Σὲ ὅλη τὴ διαδρομὴ ἀπὸ “Αρτα μέχρι καὶ τὸ τελευταῖο χωριὸ ἀνεγείρονται καινούργιες κατοικίες ἢ καὶ παλιὲς ἐπισκευάζονται. Καὶ νὰ σκεφθεῖ τὴς περιοχῆς. Ἡ κακὴ κατάστασις τοῦ δρόμου εἶναι τὸ σπουδαϊότερο πρόβλημα. Τὸ νερὸ ἐπίσης εἶναι σὲ ἀπρόσιτες τοποθεσίες. (Εὐτυχῶς ὑπάρχουν τὰ λάστιχα). Χιλιόμετρα ἀπὸ λάστιχα συγκεντρώνουν καὶ διοχετεύουν τὸ λιγιστὸ νερὸ ἐκεῖ ποὺ χρειάζεται.

3) Οἰκονομικὴ ἐξόρμηση ἀποφάσισε τὸ Δ.Σ. τῆς ἀδελφότητας γιὰ τὸ τετράμηνο Σεπτεμβρίου - Δεκεμβρίου. «Δεῖ δὲ χρημάτων καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἔστω γενέσθαι τῶν δεόντων», ἔλεγαν οἱ Ἀρχαῖοι. Καὶ μεῖς λέμε χωρὶς λάδι τὸ καντήλι δὲν καίει. Οἱ συνδρομῆς λοιπὸν τῶν συγχωρι-

ῶν καὶ φίλων δίνει ζωὴ στὴν ἐφημερίδα καὶ ἀντιμετωπίζει ἢ Ἀδελφότητα τὶς τρέχουσες ἀνάγκες.

4) Ἀλλάξε ὁ Γεν. Γραμματέας τῆς Ἀδελφότητας. Ὁ Κώστας Βασιλείου, διορίσθηκε καθηγητὴς καὶ ἔως λήψῃ ἐκτὸς Ἀθηνῶν. Τὴν θέση του πήρε ὁ Δημήτρης Μάνος, γιὸς τοῦ Ἀντωνίου Μάνου.

5) Μερικὰ φῶτα στὶς κολῶνες τῆς ΔΕΗ δὲν ἀνάδουν τὸ θράδιν στὸ χωριὸ μας. Βέβαια ἡ ΔΕΗ νὰ στείλει ὑπάλληλο θὰ εἶναι λίγο δύσκολο. Κάποια λύση ὅμως θὰ ὑπάρχει ὥστε νὰ διορθωθοῦν.

Απάντηση στὸν Πρόεδρο Κοινότητας

Ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς Κοινότητας Β. Καλιακάτσο πήραμε ἐπιστολὴ, μὲ τὴν ὁποία μᾶς ζητάει οἰκονομικὴ βοήθεια γιὰ τὰ μπάνια στὸ ΛΑΓΓΑΔΙ.

Δὲν ἔχουμε ἀντίρρηση γιὰ μιὰ βοήθεια μέσα στὶς δυνατότητες τῆς Ἀδελφότητας. Τὸ μόνο ποὺ ζητήσαμε ἀπὸ τὸν πρόεδρο θὰ θέλαμε ἕναν προϋπολογισμό τοῦ σκοπούμενου ἔργου καὶ γενικώτερα μιὰ ἀνάλυση ἐξόδων ὥστε ἡ προσφορά - ἐνίσχυση τοῦ ἔργου νὰ εἶναι πιὸ θετικὴ, καὶ οἱ ἀναγνώστες καὶ τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητας νὰ γνωρίζουν καλύτερα γιὰ ποῖο σκοπὸ διατέθηκαν τὰ χρήματα.

ΕΡΓΑ ΠΟΥ ΘΑ ΜΠΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

(Συνέχεια ἀπ' τὴ σελ. 5)

- 2) Αποπεράτωση λαμπερῆς καὶ πηγῆς (Μπάνια).
 - 3) Τσιμεντόστρωση ὑπολοίπου πλατείας Ναζαίων.
 - 4) Χαλικόστρωση πρὸς Λαμπρακίκα — Θεοδωρεῖκα.
 - 5) Διάνοιξη δρόμου Ναζαίοι — Λαμπρακίκα — Ρουπακιά.
- ΑΛΛΑ ΕΡΓΑ ΓΕΝΙΚΑ
- 1) Κατασκευὴ Σφαγείων
 - 2) Κατασκευὴ Κοινοτικῶν ἀφωδευτηρίων.
 - 3) Κατασκευὴ χώρων Ἀθλητισμοῦ.